

Glědajšo, l. p! tak jo ten manželski shtand jaden zěšny, šchizny a žognowany shtand. Dokulaž won něto jaden zěšny shtand jo, ga jo wono grěch jen šromošisch, a tak wot nogo gronisch, ako še něšluscha. Take šromošelniki šromošche šami še a šwoje starejšche, a něbudu něštrofowane wostasch. Ten Lüneburgski wercch Suro žascho k tyn, kotarež to manželstwo sanizowachu, tak: „hufchej šwojogo šyna a šłowa nějo Bog tyn žłowekam niz lěpšchego dať, něžli ten manželski shtand“ a ten Božy muž Lutherus žějo: „Ten manželski shtand jo ten nějwošebnějšchy shtand na šemji. A togodla nedeje manželske luže jen pšches grěchy šromošisch. To manželstwo dej wele wěžy žyšte žaržane hordowasch podla schyřnych, a ta manželska postola něšmasana; tych huratow pať a šamařow togo manželstwa bužo Bog šuzisch.“ Dokulaž to manželstwo jaden zěšny shtand jo, ga dej šchyřne do nogo stupeze jen s Bogom sachopišch. K tomu šluscha tež, až woni a šche šwajžbarske gošczi na tej šwajžbe šcheje mošnosczi a poznosczi še pilnuju. Na šwajžbe še hopisch, abo hopity na wěrowaňe pšchišch, take nedejalo wot šchescijanow še gronisch moz. Kak možo Bog gluku a žognowaňe k tomu manželstwu dawasch, gaž wono we grěchach še sachopijo? Wonu dej togodla schyřne šwoj manželski shtand tak, ako Tobias a Sarah, we bogabojasni sachopišch, pšcheto tak žascho ten mlody Tobias k tej Šare: „Mej šmej golěšchi tych šwětych, a nama něpšhistoj, taki shtand sachopišch, ako te tataňe, kenz Boga sanizuju.“ A wonej stawaschtej a še modlaschtej pilne, aby Bog jeju šwarnowal.